

Nou Interconnectats: descobreix les novetats més rellevants a l'educació concertada

Publiquem el nou número de la revista informativa “Interconcertats” corresponent al mes de juny de 2024. Aquest número inclou, com sempre, les notícies més importants per als docents de l'educació concertada. A continuació, us destaquem les més rellevants.

LA LLENGUA CATALANA I LES AULES D'ACOLLIDA

I Introducció

En aquest article ens proposem analitzar la situació de l'ús de la llengua catalana als centres d'educació pública de Catalunya i el paper que hi juguen les Aules d'Acollida. Avui dia, tot i la vigència d'un model que dona preeminència legal a l'ús del català a l'escola, podem observar com es produeix, a diversos indrets de Catalunya i de manera progressiva, un procés de substitució del català pel castellà.

En aquest sentit, cal recordar que el sistema educatiu públic té el deure de garantir l'aprenentatge del català a una població nouvinguda cada cop més nombrosa i que arriba de manera intermitent durant el curs escolar. I és aquí on entren de manera decisiva les Aules d'Acollida, (AA d'ara endavant) com a eina de recepció i normalització lingüística.

Amb aquest escrit, el nostre objectiu és triple: oferir una mirada actualitzada sobre aquesta qüestió i les problemàtiques que l'envolten; interpel·lar les autoritats del país perquè s'afanyin a dotar l'ensenyament públic dels recursos que ens calen per afrontar aquesta autèntica crisi; i, en tercer lloc, que l'Administració activi tots els recursos que té al seu abast -la inspecció educativa inclosa-

per tal de complir amb la legislació vigent en relació amb la vehicularitat de la llengua catalana.

Per últim, voldríem cridar l'atenció a la societat civil per tal que prengui consciència dels seus drets lingüístics i de la responsabilitat de cadascú a l'hora de salvaguardar el major patrimoni cultural immaterial que té Catalunya, que és la seva llengua pròpia.

II La davallada continua del català

Que el català està cada cop més arraconat, fins al punt de veure amenaçada la seva supervivència com a llengua viva, és una situació que és denunciada de fa anys, tant per part d'especialistes com d'associacions de defensa de la llengua. Alguns estudis recents han fet palès, per exemple, que als patis de les escoles i instituts catalans l'ús de la llengua autòctona ha descendit a un alarmant 34%. Aquesta dada constitueix només una petita demostració de com els efectes de la submissió lingüística es multipliquen a una velocitat de vertigen, o que es nodreixen, entre d'altres factors, de les mancances d'un sistema d'educació pública que no compta amb els recursos ni amb la voluntat política de fer realitat una vehicularitat que, a dia d'avui, només existeix a la teoria i a la ment d'unes autoritats polítiques molt allunyades de la realitat quotidiana de l'escola catalana.

Aquest trencaclosques es veu agreujat per les intromissions judicials i les pressions de grupuscles de dreta i extrema dreta. En el moment d'escriure aquestes línies, encara estem sota l'espasa de Dàmocles d'una possible sentència judicial que, sense cap consens polític, pot anul·lar el model d'immersió lingüística per imposar percentatges obligatoris de classes en castellà. Aquesta barrabassada, que s'amaga rere una demanda, aparentment inofensiva, de «llibertat d'escollir la llengua d'escolarització dels alumnes», el que fa és vehicular el vell objectiu verbalitzat al seu moment pel Ministre d'Educació del PP, José Ignacio Wert: «espanyolitzar» els nens catalans, fent possible viure i treballar a Catalunya sense cap necessitat de conèixer ni fer servir la llengua catalana. Dit d'una altra manera: expedir el certificat de defunció del català com a llengua viva.

La Intersindical Educació comptem amb dades pròpies gràcies a la posada en marxa de la nostra bústia de queixes lingüístiques, que en el període d'un any va rebre desenes de denúncies de famílies d'arreu el país queixant-se de l'incompliment dels Projectes Lingüístics de Centre. Hi ha centres en els quals la llengua catalana gairebé que ha desaparegut del currículum, sent la classe de català un dels pocs espais on l'alumnat té l'opció de conèixer la llengua autòctona del país.

III Paper de les Aules d'Acollida

De forma paral·lela a la denúncia de la crisi del model lingüístic, també fa molt temps que, com a sindicat, denunciem la situació de precarietat de les AA. El març del 2021 el nostre delegat Toni Casserres publicava un article molt documentat a *El Punt Avui* en el qual, malgrat definir les AA com un «recurs estratègic per a la continuïtat de la llengua i per combatre la segregació i oferir una educació realment inclusiva», no dubtava a exposar-ne amb claredat les limitacions. En efecte, per assolir l'objectiu d'ensenyar el català als alumnes d'origen estranger, cal una política molt més àmplia que confiar-ho tot a les AA. Les seves limitacions venen marcades per factors que convé recapitular.

En primer lloc, Casserres afirma que «la literatura científica que avala la immersió i l'acollida lingüística estableix clarament la diferència entre el que és un domini de la llengua bàsic per a la interacció més immediata (coneguda en anglès com a BICS), i la competència lingüística necessària per poder seguir uns aprenentatges acadèmics (CALP) en la llengua vehicular.» En altres paraules, el primer límit d'una aula d'acollida que funcioni en tota regla, és que només està dissenyada per a assolir el primer i més bàsic objectiu de l'aprenentatge. Casserres afirma que, per a la segona fase, la de CALP, «el Departament d'Educació no ha establert cap recurs específic de manera general i

estable, i cada centre se n'ha sortit com ha pogut.»

En segon lloc, hi ha la constatació de que no s'ha ni tan sols complert amb el punt anterior, ja que, a partir del curs 2009-2010, a l'inici de les brutals retallades que havia de patir l'educació pública, es va experimentar una reducció constant del nombre d'aules d'acollida, que van passar de 1236 el curs 2008-2009, a només 587 el curs 2016-2017. Això significa que una quantitat indeterminada d'alumnes nouvinguts no han tingut accés al recurs de l'AA.

I, en tercer lloc, la denúncia de com el cop de les retallades contra les AA no ha estat només quantitatiu, sinó també qualitatiu. Casserres també alertava de com es va passar de treballar amb personal especialitzat en l'ensenyament de la llengua i que tenia l'estabilitat necessària per a mantenir el vincle amb els alumnes i garantir l'aprenentatge, a trencar aquesta continuïtat donant les tutories d'AA a docents sense experiència que acabaven d'aterrar als centres.

D'aquesta manera, podem afirmar que els alumnes estrangers no compten ni amb prou recursos ni prou suport per a aprendre el català, la qual cosa afecta a nivell general les seves possibilitats d'èxit acadèmic, la seva integració social i, de retruc, la salut de la llengua catalana, greument amenaçada per la globalització i, com ja hem assenyalat, la subordinació lingüística.

Per tot plegat, Toni Casserres finalitzava el seu article amb una reflexió punyent i una pregunta incòmoda: *«Si el nostre sistema educatiu no és capaç de garantir ni la immersió lingüística a tots els alumnes nascuts al país ni l'aprenentatge de la llengua als alumnes que s'hi incorporen des d'arreu del món, quin és el futur que té el català a l'ensenyament? I, en el fons, quin futur té com a llengua?»*

A les limitacions esmentades per Casserres hi hem d'afegir altres problemàtiques que minimitzen el seu impacte positiu. El primer element que caldria remarcar és l'escassa transparència pel que fa a la regulació de les AA. La normativa pública vigent es limita a determinar aspectes metodològics i paràmetres de funcionament bàsics, com ara fixar en 12 el nombre màxim d'alumnes que de manera simultània poden fer ús de l'AA, o restringir a un màxim de dos cursos l'estada d'un alumne a l'AA.

Això no obstant, aspectes decisius com ara els criteris que es fan servir per a l'assignació o el tancament d'un AA en un centre determinat no estan regulats per cap normativa. Només hi ha directrius i recomanacions que no es fan públiques i sense força legal que els directors de centre reben a inici de curs. És aleshores quan es determinen qüestions d'importància, com ara que el nombre mínim d'alumnes nouvinguts per a concedir el recurs sigui de 8, de 10 o de 12, segons les característiques del centre.

La conseqüència és que a Catalunya hi ha molts centres educatius als quals, a l'inici de curs, se'ls nega la dotació d'AA, i han d'incorporar a l'aula ordinària alumnes nouvinguts que no entenen la llengua, amb tots les dificultats que això genera. Sol passar també que, les setmanes o mesos següents, per obra i gràcia de la matrícula viva, molts d'aquests centres arriben o superen amb escreix el mínim necessari per a la concessió de l'AA i, després de demanar als Serveis Territorials d'Educació corresponents l'obertura del recurs, s'han de carregar de paciència durant setmanes o fins i tot mesos fins que finalment se'ls concedeix.

Un altre aspecte extranormatiu i sotmès a les regles de l'ambigüitat és el fet d'excloure *a priori* del còmput per a l'assignació d'un AA els alumnes nouvinguts provinents de països de parla llatina, com els hondurenys, argentins o romanesos. Es considera que aquest alumnat, pel fet de conèixer el castellà o alguna altra llengua de l'arbre llatí, no necessita cap recurs extraordinari per a l'aprenentatge del català. Amb aquesta decisió, el Departament obvia el fet que molts d'aquests alumnes no han tingut una escolarització amb un nivell homologable a la catalana o europea, i que el

fet de saber parlar només castellà i ser incorporats a l'aula ordinària de cop i sense cap preparació prèvia dinàmica, a la pràctica, els fonaments de la immersió lingüística, i provoca que els alumnes catalanoparlants hagin de renunciar al català per a comunicar-se amb els seus nous companys.

Hem de destacar que les limitacions per a la concessió d'un AA no obeeixen a criteris pedagògics ni socials, sinó exclusivament econòmics. Es poden comprovar, un cop més, les conseqüències negatives de l'incompliment flagrant i sostingut en el temps per part de l'Administració de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC), que marca en el 6% del PIB el pressupost mínim per a l'educació pública.

També incideix negativament en l'efectivitat de l'acció de les AA l'escassa continuïtat i la nul·la formació específica del personal docent que hi està assignat. Efectivament, com que les AA són cada cop més inestables, doncs un mateix centre veu com, any rere any, aquest recurs es concedeix o es denega en funció de la variabilitat de la matrícula. Per consegüent, el personal que hi treballa també és constantment rellevat, i amb cada canvi es perd l'experiència acumulada i el *savoir faire* indispensable per a garantir l'obtenció de rèdits en la gestió d'aquest recurs.

IV Conclusions

La llengua catalana es troba en perill, tant pels efectes de la globalització com pels defectes en l'aplicació com a llengua vehicular del sistema educatiu. Les Aules d'Acollida són una eina imprescindible per a l'aprenentatge del català per part dels alumnes nouvinguts i un element fonamental per a garantir la cohesió social dins les aules. De cap manera podem parlar d'escola inclusiva si una part cada cop més nombrosa de l'alumnat de les nostres escoles no domina la llengua autòctona de la terra d'acollida.

Per tot això, les AA han de ser considerades un recurs estratègic en el qual no es pot regatejar el pressupost ni escatimar despeses a la hora d'obrir, mantenir i ben dotar aquesta eina de país.

És urgent actualitzar la normativa que les regula, i que s'eliminin totes les traves que en limiten el desplegament. No hi pot haver un nombre mínim d'alumnes per a concedir una dotació, i s'han de garantir tant l'estabilitat del professorat que es dedica a aquesta tasca crucial com l'accés a una formació continuada i de qualitat per a millorar-ne els resultats.

Som conscients que, fent tot això, desplegant a cada escola i institut un AA, no podrem garantir en un cent per cent la consecució dels objectius que ens plantejem. No obstant això, sí que estem segurs que farem un pas de gegant cap endavant.

Jorge Morales

Campllong, 28 de febrer de 2024

S'han publicat les noves taules salarials de l'educació concertada

El passat dijous 16 de maig es van publicar al DOGC les noves taules salarials de l'educació concertada. Si fins ara, a les acaballes del curs 2023/2024, s'aplicaven les taules del 2022, ara es començaran a aplicar les del 2023.

Les titularitats del centres han d'actualitzar salaris i abonar retroactivament els increments des del gener de 2023, i tenen per a fer-ho un marge de fins a dos mesos després de la publicació de l'acord. Als centres amb representació de La Intersindical els nostres delegats treballaran per tal que s'apliquin com més aviat millor.

Les podeu consultar al següent enllaç:
<https://educacio.intersindical-csc.cat/conveni-collectiu-i-taules-salarials/>

Ja està disponible el calendari escolar 2024-2025!

Us presentem les claus i us adjuntem el calendari escolar pel proper curs 2024/25:

Dates Clau:

- 9 de setembre de 2024: Inici de les classes a l'educació infantil, primària, secundària obligatòria i cicles de formació professional de grau bàsic.
- 12 de setembre de 2024: Inici de les classes al batxillerat i als cicles de formació professional de grau mitjà i superior.
- 16 de setembre de 2024: Últim termini per l'inici de les classes de cicles de grau superior d'arts plàstiques i disseny, ensenyaments artístics superiors, etc.
- 23 de setembre de 2024: Inici de les classes als ensenyaments de les escoles oficials d'idiomes.

- 21 de desembre de 2024 al 7 de gener de 2025: Vacances de Nadal.
- 12 al 21 d'abril de 2025: Vacances de Setmana Santa.
- 20 de juny de 2025: Finalització de les classes a l'educació infantil (3-6 anys), primària, secundària obligatòria, etc.

A més a més, cada centre podrà establir **quatre dies de lliure disposició** que s'han de distribuir equitativament entre els tres trimestres. Aquests dies no poden coincidir amb els d'inici i final de curs ni amb els períodes de Nadal o de Setmana Santa, i s'han de preveure en la programació general del centre.

Atenció especial a la jornada intensiva a primària!

Aquest any, la reducció del període de jornada intensiva al juny és una retallada clara de les condicions laborals, conseqüència de la disminució de poder de negociació dels sindicats que representen els docents de primària després de les últimes eleccions sindicals.

És hora d'**organitzar-nos**! Des de **La Intersindical**, cridem a tot el professorat a unir-se i organitzar-se per evitar més retrocessos en les nostres condicions laborals. Només junts podem garantir un futur millor per a la nostra professió i per a la qualitat de l'educació que oferim.

Per a més detalls, visiteu el web del departament o consulteu el vostre delegat de **La Intersindical**.

CALENDARI ESCOLAR

CURS 2024-2025

Setembre

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Octubre

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Novembre

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Desembre

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Gener

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Febrer

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

Març

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Abril

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Maig

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Juny

DL	DM	DX	DJ	DV	DS	DG
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

INICI I FI DE CURS

Inici de curs: 9 de setembre de 2024.
Fi de curs: 20 de juny de 2025.

LLIURE ELECCIÓ (4 dies per centre)

VACANCES

Nadal: del 21 de desembre de 2024 al 7 de gener de 2025, ambdós inclosos.

Setmana Santa: del 12 al 21 d'abril de 2025, ambdós inclosos.

Generalitat
de Catalunya

Comunicat de suport a la vaga educativa del 23 de maig al País Valencià

La Intersindical volem mostrar el nostre suport a la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic del País Valencià i altres col·lectius educatius i sindicals, i animem tots els docents valencians a participar activament a la vaga del 23 de maig.

Aquesta és una vaga fonamental per confrontar les polítiques educatives que ha engegat el nou govern de PP-Vox, i que amenacen tant l'educació pública al País Valencià com els drets laborals del personal docent i l'ús del català com a llengua vehicular tant a la zona valencianoparlant com no valencianoparlant del país.

Considerem essencial que hi hagi una gran mobilització tant de la comunitat educativa com de la societat civil (a imatge i semblança de la que hi va haver fa pocs dies a les Illes) per aturar una proposta legislativa que perverteix el concepte de llibertat educativa, promou visions segregadores i mercantilitzades de l'educació i posa en perill la qualitat educativa per a l'alumnat i, en conseqüència, per a la societat valenciana.

Per una educació pública, pel català a les aules del País Valencià, el dia 23 de maig, VAGA EDUCATIVA!

Plataforma per reclamar el deute dels estadis. Adhereix-t'hi i lluita pel que és teu!

La Intersindical volem informar-vos de la recentment creada plataforma pel retorn del deute dels

estadis, que ha sorgit com una resposta a les repercussions de les retallades que han afectat el col·lectiu de docents.

Aquesta iniciativa és fruit de la col·laboració de diversos professors i mestres independents que han experimentat les repercussions de l'augment del temps necessari per accedir al primer estadi, que va passar de 6 a 9 anys. Tot i això, compten amb el suport de diversos sindicats com el nostre.

En quin fonament jurídic basaran, així doncs, aquesta reclamació? El preàmbul de l'ordre publicada arran de la crisi del 2009 estipulava clarament que aquesta mesura seria excepcional i limitada en el temps. Malgrat això, s'ha mantingut vigent durant un període de 12 anys, superant amb escreix el final de la crisi que el va propiciar. És important destacar també que aquesta mesura va suposar un greuge entre els treballadors d'aquest col·lectiu, atès que només en va afectar una part.

També cal saber que, des del punt de vista legal, només es poden reclamar els últims 4 anys des del moment que es presenta la demanda.

El procediment per a reclamar els diners impagats contempla, en primera instància, una reclamació conjunta davant del Departament d'Educació. En cas que aquesta no prosperi, es procedirà a presentar un recurs administratiu que impugni de manera indirecta l'ordre que va desenvolupar l'acord de govern. Si la resposta és negativa o no hi ha resposta, el següent pas serà la via judicial, i es presentarà una denúncia al contenciós administratiu que acabarà en judici en cas que no s'arribi abans a un acord.

Dit això, és important que conegueu els costos que comportarà tot el procediment. La reclamació per la via administrativa requereix un pagament de 70€ més IVA per persona. Pel que fa a la reclamació judicial, el cost ascendeix a 250€ més IVA per persona. En cas que el jutjat decideixi desacomular la causa, hi haurà un extra de 150€. Això vol dir que, en alguns casos, el jutge pot decidir que les causes no són exactament iguals i que, per tant, no es poden presentar conjuntament. En cas que es guanyi la reclamació i es cobri aquest deute, s'haurà d'abonar un 15% d'aquest import al bufet d'advocats.

Cal destacar que, gràcies a la solidaritat del col·lectiu, i com que ja s'ha superat la xifra de 100 persones apuntades a la reclamació, s'ha aconseguit un descompte addicional del 20% dels honoraris dels advocats. No obstant això, cal tenir en compte altres despeses, com les del procurador, establertes en 400€ més IVA, a dividir entre tots els demandants.

Tot i que la condemna a costes en cas de perdre el cas és una possibilitat remota, en cas de produir-se, seria compartida entre els reclamants. És important subratllar que la sentència podria ser objecte de recurs per part de totes dues parts, i que podria arribar fins al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. El col·lectiu d'advocats que ha assumit la litigació d'aquest cas és el reconegut Col·lectiu Ronda.

Per últim, us animem a unir-vos a aquesta causa justa, que no només busca reparar un dret vulnerat, sinó també reafirmar la importància de la defensa col·lectiva dels drets laborals. Estem convençuts que, amb la vostra participació i suport, aconseguirem avançar cap a la justícia i la igualtat, i que repararem una injustícia que no s'hauria d'haver produït mai.

Per a més informació i per adherir-se a la demanda, visita la seva web.

Valoració de La Intersindical del Decret de règim lingüístic del sistema educatiu

La Intersindical valorem positivament que -per fi- el Govern hagi aprovat el Decret del règim lingüístic del sistema educatiu que desplega el títol 2 de la LEC. Volem fer, tot i així, alguns apunts.

Aquest és un decret que s'aprova en període postelectoral i amb un govern en funcions, i que reglamenta l'esperit d'una Llei d'Educació que és del 2009. És, per tant, un decret que arriba molt tard, i que en delega un hipotètic desplegament inicial a un altre executiu.

Amb la gestió de la nostra bústia de queixes lingüístiques hem pogut comprovar que els Projectes Lingüístics de Centre (PLC) són sovint un simple copiar-enganxar de la normativa oficial que no tenen relació amb la praxi dels centres i que, sovint, estan desactualitzats.

En aquest sentit, és un avenç que es precisi com elaborar, aprovar, avaluar i revisar els PLC, així com a l'establiment de criteris lingüístics per als serveis de menjador, extraescolars i activitats complementàries. Donem suport també a la necessitat d'acreditar el C2.

Així mateix, considerem imprescindible la formació contínua dels docents en metodologies immersives, i que hi hagi una orientació i seguiment d'una Inspecció Educativa que fins ara ha tingut un perfil molt baix en la garantia dels drets lingüístics de l'alumnat.

Per últim, no cal dir que La Intersindical estarem molt atents al desplegament i compliment d'aquest decret, i que serem molt proactius a l'hora de plantar cara a qualsevol incompliment o judicialització de què pugui ser objecte.

EL CATALÀ, A LES AULES I A TOT ARREU! □

<https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/608022/govern-aprova-decret-del-regim-linguistic-del-sis-tema-educatiu>